

HỒI HAI MƯƠI CHÍN

Ngọc Hằng Nga Chẳng Rõ Thư Hùng

T

iếng cười của Cổ Bát Công và Tần Tiêu Hồng vừa dứt, hai người cùng buông tiếng quát vang xuất thủ tấn công.

Chỉ thấy bóng chưởng tung bay, kinh phong nổi dậy, trong thoáng chốc cuộc chiến đã diễn ra hết sức ác liệt.

Chân Dật Lan chau mày, quay sang Tần Thạch Khanh nói:

- Tần tử tử thấy hai người ai mạnh ai yếu?

Tần Thạch Khanh lắc đầu cười:

- Rất khó nói ! Hai người này thật là kỳ phùng địch thủ, nếu muốn phân thắng bại , phải xem ai nội lực thâm hậu hơn mới biết được.

Chân Dật Lan chau mày:

- Vậy là sẽ trở nên lưỡng bại câu thương còn gì?

Tần Thạch Khanh khẽ thở dài:

- Cũng đành chịu vậy thôi !

Chân Dật Lan nóng lòng lo cho Cổ Bát Công, nghe vậy vội nói:

- Vậy đâu được !

Tần Thạch Khanh lại khẽ thở dài:

- Tần đại ca với Cổ huynh công lực đều thâm hậu hơn tử tử và Lan muội, nếu muốn ngăn cản trận ác đấu này e rằng tại đây không ai thực hiện nổi .

Chân Dật Lan hết sức lo lắng nói:

- Tần tử tử, chúng ta phải tìm cách mới được.Khi cần, Lan nhi sẽ ngấm ngấm giúp Cổ công công một tay, được chăng?

Tần Thạch Khanh cười lắc đầu:

- Không được, thanh danh của Cổ Bát Công đâu thể để cho lòng tốt của Lan muội hủy hoại.

Chân Dật Lan suy nghĩ liên hồi, bỗng nhớ ra nói:

- Tần tỷ tỷ, Lan nhi có cách rồi .

Tần Thạch Khanh ngạc nhiên:

- Cách gì nào?

Chân Dật Lan cười:

- Cốc đại ca có thể tách họ ra được đấy .

Tần Thạch Khanh không tin:

- Vậy ư? Cốc Mộng Viễn có công lực như vậy sao?

Chân Dật Lan gật đầu:

- Vâng !

Đoạn nàng ngoắc tay ra hiệu với Cốc Mộng Viễn, Cốc Mộng Viễn liền tức lướt đến.

Lúc này chàng đã chào hỏi Nam Hoang Nhất Tẩu xong, và Nam Hoang Nhất Tẩu cũng đã giới thiệu người kia với chàng.

Vị lão hòa thượng râu bạc đi ra cùng với Tần Tiêu Hồng , Cát Phụ Ông và Tư Mã Thái chính là Bắc Minh Thần Tăng rất có danh vọng trong giới võ lâm .

Cốc Mộng Viễn đã từng thấy danh tánh ông trong quyển Võ Lâm Điểm Tướng Lục, cùng với Nam Hoang Nhất Tẩu được xếp hạng trước Tứ Phương Đại Hiệp.

Cốc Mộng Viễn thật không sao hiểu nổi Tần Tiêu Hồng đã bằng vào gì mà thỉnh được vị cao tăng này giữ chức tổng hộ pháp trong Hàn Bích Cung.

Khi chàng đến bên Chân Dật Lan , nỗi thắc mắc ấy vẫn còn đeo đẳng trong đầu chàng.

Chân Dật Lan thấy chàng đến bên liền nghiêm mặt nói:

- Cốc đại ca có thể tách hai người đang giao chiến ra không?

Cốc Mộng Viễn chau mày:

- Vì sao phải ngăn họ lại chứ?

- Cổ lão tiên bối e không phải là địch thủ của Tần Tiêu Hồng .

Cốc Mộng Viễn lắc đầu cười:

- Lan nhi hãy yên tâm, Cổ lão hữu kinh vô hiểm, chưởng pháp của Tần Tiêu Hồng tuy hùng mạnh hung hiểm, nhưng không thể đả thương Cổ lão được đâu .

Chân Dật Lan có vẻ không tin:

- Thật vậy ư?

Cốc Mộng Viễn nghiêm giọng:

- Sự thắng bại của cuộc chiến này ngu huynh quan tâm hơn Lan nhi nhiều mà .

Trong khi nói, cuộc chiến càng trở nên ác liệt hơn, chưởng lực hai người chẳng những mỗi lúc càng thêm mãnh liệt , mà chiêu thức cũng mỗi lúc càng kỳ ảo hơn, nên chỉ cần một chiêu bất cẩn là sẽ tang mạng ngay .

Cốc Mộng Viễn ngưng thần nhìn chỉ thấy Cổ Bát Công mặt đã thoáng hiện mồ hôi, và Tần Tiêu Hồng cũng đầu bốc hơi nóng, mồ hôi toát ra không ngừng.

Hiển nhiên hai người đã dốc hết toàn lực.

Chân Dật Lan cũng đã trông thấy tình trạng ấy, nàng sốt ruột giậm chân nói:

- Cốc đại ca, biết làm sao đây? Đại ca. Tại sao không ngăn cản họ.

Cốc Mộng Viễn tuy nóng lòng, song vẫn hết sức điềm tĩnh cười nói:

- Không sao, Cổ lão tiền bối không bại được đâu . Vả lại, Cổ lão cũng chẳng muốn có người trợ giúp.

Chàng như là vì thanh danh của Cổ Bát Công nên mới không chịu rat ay trợ giúp.

Nhưng Chân Dật Lan thì khác, nàng nóng lòng thở dài nói:

- Nếu cứ tiếp tục thế này, e rằng sẽ lưỡng bại câu thương !

Cốc Mộng Viễn nhếch môi cười, chàng tuy nhận thấy tình thế kinh hiểm, nhưng tin là với võ công của Tần Tiêu Hồng , trong vòng một giờ khó thể thắng nổi Cổ Bát Công.

Nên chàng bèn an ủi:

- Lan nhi hãy xem, Tần Tiêu Hồng chẳng phải cũng rất nguy hiểm sao?

Khi chàng đang nói, Cổ Bát Công quả nhiên liên tiếp tung ra năm chưởng khiến Tần Tiêu Hồng trợn trừng mắt cất tiếng hú đỉnh tai nhức óc.

Thế là, Chân Dật Lan mới yên tâm phần nào .

Cổ Bát Công như khó khăn lắm mới giành được tiên cơ, Khảm Ly Thần Công vận đến mức tối đa, song chưởng liên tiếp tung ra năm tuyệt chiêu, kinh phong rít lên ghê rợn, bảy người bàng quang đều kinh hoàng thất sắc.

Thốt nhiên một tiếng quát lạnh lạnh vang lên:

- Dừng tay !

Tần Tiêu Hồng thoáng thóp bụng, “bình bình bình” trở tay phản công ba chưởng, tay trái quét ngang đón cả chưởng thế của Cổ Bát Công , phi thân lùi sau ba thước.

Cổ Bát Công thấy Tần Tiêu Hồng đình thủ thoái lui, cũng chẳng tiện đuổi theo truy kích, bèn thu chưởng quay y phục trắng, vấy dài phết đất, tóc búi cung trang và lưng thắt dây đai hồng, tay phải vịn vào một nha hoàn tuổi chừng mười lăm, mười sáu vẻ mặt nghiêm trang đứng sau cửa đại điện.

Cổ Bát Công kinh ngạc thầm nhủ:

- Lão yêu phụ này quả thật lợi hại, đã học được thuật trú nhan , tuổi ngoài sáu mươi mà trông như chưa đến ba mươi .

Lúc này Tần Tiêu Hồng đã mỉm cười đi đến trước mặt thiếu phụ nói:

- Thiên nương chẳng bảo đã không ra đây là gì?

Thì ra thiếu phụ này chính là Thất Tuyệt Hằng Nga, Ngân Tiêu Công Chúa Lăng Thiên Thiên , đệ nhất ma nữ võ lâm đã với bảy đại tuyệt kỹ Ngân Tiêu, Tinh Kiếm, Ngọc Thoa, Kim Hoàn, Mộc Châm, Thạch Linh và Mê Hồn Kinh uy trấn giang hồ khi xưa .

Lăng Thiên Thiên mỉm cười, giọng dịu ngọt nói:

- Mọi người sao lại đánh nhau thế này?

Tần Tiêu Hồng cười:

- Ta với Cổ huynh chỉ vì một việc nhỏ nhất thời nóng giận không dần nổi mới động thủ , bây giờ không đánh nữa đâu .

Lăng Thiên Thiên chau mày:

- Hai người thật là bốc đồng.

Tần Tiêu Hồng cười:

- Đã không đánh nữa rồi ! Thiên nương, đàn ông có rất nhiều việc, nàng đừng bận tâm.

Lăng Thiên Thiên thoáng chút giận dữ:

- Việc liên quan đến sống chết thế này mà là của đàn ông ư? Tần lang, chẳng lẽ tướng công bị Cổ huynh đánh chết, thiếp thân cũng không màng đến hay sao?

Tần Tiêu Hồng cười gượng:

- Đâu có, hai người chỉ là ấn chứng võ công thôi !

Lăng Thiên Thiên cười buồn:

- Đừng dối thiếp ! Tướng công đã quên tính thiếp khi xưa rồi hay sao? Đấu thí mạng thế này mà là ấn chứng võ công sao?

Đoạn quay sang Cổ Bát Công nói:

- Cổ huynh, bao năm không gặp, Cổ huynh càng nóng tính hơn nữa .

Cổ Bát Công nhượng mày:

- Lăng cô nương, bao năm không gặp, cô nương càng trẻ đẹp hơn đấy .

Lăng Thiên Thiên hất đầu cười:

- Già rồi ! Cổ huynh nói vậy chẳng tội lỗi sao?

Cổ Bát Công cười:

- Cô nương trứ nhan tài tình, Cổ mỗ càng bội phục. Năm xưa nghe cô nương thành hôn với Tần lão đệ, chỉ bởi Cổ mỗ bận việc, không được uống một chung rượu mừng, nghĩ lại vẫn còn hối tiếc

Lăng Thiên Thiên nhoẻn cười:

- Cổ huynh còn nhắc lại làm gì? Con cái cũng đã khôn lớn rồi .

Cổ Bát Công cười:

- Vậy ư? Sao không thấy chúng ra đây?

Cổ Bát Công biết rõ mà còn cố tình hỏi, khiến Cốc Mộng Viễn không sao hiểu nổi ông có dụng ý gì .

Nhưng Chân Dật Lan lạnh trí hơn, cười khế nói:

- Cổ lão tiên bối đã đi vào vấn đề chính rồi .

Cốc Mộng Viễn ngẩn người:

- Cổ lão rào đón phải không?

Cổ Bát Công cười:

- Con gái cô nương hẳn là đẹp tuyệt trần lắm?

Lăng Thiên Thiên thoáng chau mày:

- Cổ huynh sao thể nói đùa như vậy với hàng văn bối?

- Cô nương. À không , tẩu tẩu sao không gọi lệnh thiên kim ra đây gặp mọi người, để khi hành tẩu giang hồ cũng có thể trợ giúp nhau .

- Sương nhi hiện không có trong cung, Cổ huynh hôm nay không gặp được rồi .

Cổ Bát Công cười to:

- Vậy ư? Lệnh thiên kim đã phụng mệnh tẩu tẩu ra ngoài làm việc phải không?

Lăng Thiên Thiên chau mày:

- Cổ huynh nói như vậy nghĩa là sao?

Cổ Bát Công nhướng mày:

- Tần Linh Sương đã gây ra chuyện kinh thiên động địa trong võ lâm, tẩu tẩu không hay biết ư?

- Chuyện kinh thiên động địa gì vậy?

- Tẩu tẩu.

Cổ Bát Công bỗng quay sang Tần Tiêu Hồng hỏi:

- Tần lão đệ, Cổ mỗ nói hay là lão đệ nói?

Tần Tiêu Hồng hậm hực nhìn Cổ Bát Công:

- Không cần phiền Cổ huynh !

Đoạn quay sang Lăng Thiên Thiên cười nói:

- Cổ huynh ý nói là Sương nhi đã đánh lừa chưởng môn nhân bốn phái Thiếu Lâm, Hoa Sơn , Nga My và Côn Luân cùng với cả nhà Cổ Mộc Phong từ Độn Long Đảo ở Sơn Đông về bốn cung.

Tần Tiêu Hồng như cố hết sức nói thật dịu dàng, chứng tỏ ông ta thương yêu Lăng Thiên Thiên sâu đậm dường nào .

Lăng Thiên Thiên khẽ nhếch môi cười:

- Vậy thì tốt quá còn gì?

Tần Tiêu Hồng ngẩn người:

- Thiên nương.

Cổ Bát Công cũng thoáng sững người, đoạn cười to nói:

- Tẩu tẩu, việc này lẽ ra Cổ mỗ sớm đã nghĩ đến mới phải .

Lăng Thiên Thiên nhoẻn cười:

- Bây giờ nghĩ đến cũng chẳng muộn mà ! Cổ huynh hẳn cũng hiểu vì sao thiếp thân phải làm vậy, đúng không?

Tần Tiêu Hồng nghe vậy liền trở to mắt sững sờ .

Cốc Mộng Viễn giờ mới hiểu ra, Cổ Bát Công sở dĩ nói quanh co chính là để moi ra việc bốn vị chủ môn nhân bị bắt giữ là do Lăng Thiên Thiên đứng sau chỉ đạo .

Chân Dật Lan vỗ tay cười nói:

- Cốc đại ca với Tần tỷ tỷ thấy chưa? Cổ lão tiên bối cũng sâu sắc đấy chứ !

Cổ Bát Công cười ha hả:

- Tẩu tẩu thật là hiểu rõ lòng dạ Cổ mỗ .

Đoạn càng cười to hơn, hồi lâu không dứt.

Tần Tiêu Hồng quắc mắt tức giận nói:

- Cổ huynh sao thể xác xược thế này?

Nhưng Lăng Thiên Thiên vẫn thản nhiên cười nói:

- Cổ huynh nói quanh co tự nãy giờ chính là để moi ra những lời này của thiếp thân phải không?

Cổ Bát Công cười:

- Thất Tuyệt Hằng Nga quả là người thông minh tuyệt đỉnh !

- Cổ huynh hẳn là đến đây để điều tra việc này chứ gì?

Cổ Bát Công gật đầu:

- Không sai !

Lăng Thiên Thiên nhoẻn cười:

- Bây giờ Cổ huynh đã biết rồi .

- Đúng vậy !

Lăng Thiên Thiên bỗng nghiêm giọng:

- Vậy là kể như xong ! Tần lang tướng công không giới thiệu hai người trẻ tuổi này với thiếp thân sao?

Bà ta nói hết sức tự nhiên, nên khiến Cổ Bát Công nhất thời chẳng biết nói sao .

Tần Tiêu Hồng nghe vậy cười nói:

- Phải rồi, suýt nữa ngu huynh đã quên mất.

Đoạn đưa tay chỉ Chân Dật Lan nói tiếp:

- Vị cô nương này là Chân Dật Lan, tôn nữ nhi của Chần lão tà huynh !

Lăng Thiên Thiên đưa mắt nhìn Chân Dật Lan hỏi:

- Cô nương, Chân Cửu gia khỏe chứ?

Bà ta như có một sức hấp dẫn đặc thù, khiến người chẳng những cảm thấy lời nói của bà ta thân thiết mà còn lấy làm vui sướng được gần gũi với y thị .

Chân Dật Lan tuy biết rõ Lăng Thiên Thiên là mẫu thân của Tần Linh Sương , và rất có thể sẽ trở thành kẻ đối địch của mình, nhưng nàng chẳng thể nào thù ghét bà ta được.

Thế nên, Chân Dật Lan nghe hỏi liền cười đáp:

- Gia gia vẫn bối rất khỏe !

Lăng Thiên Thiên lại hỏi:

- Còn lệnh tôn khỏe không?

Chân Dật Lan mắt chột tối sầm:

- Gia phụ đã lâu không gặp vẫn bối rồi .

Lăng Thiên Thiên thoáng chút sửng sốt:

- Sao? Lệnh tôn đã quy ẩn thật rồi ư?

- Vẫn bối chẳng rõ !

Lăng Thiên Thiên ngửa mặt thở dài than:

- Tiểu Dư lão đệ đã bị hủy bởi nghiệt tình.

Bỗng nhoẻn cười, nói tiếp:

- Lan cô nương, ta đoán rồi đây lệnh tôn sẽ rất là thanh thản !

Chân Dật Lan cảm động:

- Đa tạ tiền bối !

Đoạn quay sang Tần Tiêu Hồng, đưa tay chỉ Cốc Mộng Viễn đang đứng mỉm cười:

- Vị thiếu hiệp này là ai vậy?

Tần Tiêu Hồng cười:

- Đó chính là Cốc thiếu hiệp mà Sương nhi đã đề cập !

Lăng Thiên Thiên cười, bà ta cười chẳng những đẹp mà còn hết sức thân thiết.

Bà ta ngắm nhìn Cốc Mộng Viễn từ đầu đến chân, khiến chàng hết sức ngỡ ngàng, mặt bất giác đỏ bừng.

Nhưng cũng khiến Chân Dật Lan đứng bên cạnh bĩu môi .

Lăng Thiên Thiên nhìn Cốc Mộng Viễn hồi lâu, mới cười nói:

- Tần lang, y chính là Cốc Mộng Viễn mà Sương nhi thích mến ư?

Tần Tiêu Hồng gật đầu:

- Đúng vậy , y là tôn nhi của Cốc Dương huynh, truyền nhân y bát của Không Linh Luyện Sĩ Cát lão tiên bối trong Không Vô Song Tiên.

Lăng Thiên Thiên nhoẻn cười:

- Thân thế khá lắm ! Rất là xứng đôi.

Cốc Mộng Viễn đỏ mặt, Chân Dật Lan hậm hực cười khẩy .

Lăng Thiên Thiên chẳng màng , cười nói tiếp:

- Cốc thiếu hiệp, lệnh tổ với lệnh sư đều khỏe cả chứ?

Cốc Mộng Viễn cúi thấp đầu:

- Nhờ trời đều an khang cả ! Đa tạ tiên bối đã quan hoài .

Lăng Thiên Thiên bỗng tiến tới một bước, khẽ nắm tay Cốc Mộng Viễn cười nói:

- Nào, để ta nhìn kỹ lần nữa xem nào .

Đoạn quay người chậm rãi đi đến chiếc ghế thái sư ở thượng thủ ngồi xuống, ả nha hoàn theo hầu lập tức đứng lên nhè nhẹ đấm vai bà ta .

Cốc Mộng Viễn tay bị Lăng Thiên Thiên nắm lấy, đành đỏ bừng mặt cười nhún vai đi theo đến trước ghế, cúi đầu đứng yên.

Lăng Thiên Thiên tuy là dương kim đệ nhất nữ ma đầu, nhưng cũng không thoát khỏi được bản chất của một người phụ nữ, nên giống hệt như một bà mẹ vợ, hết ngắm trái lại ngắm phải, khiến Cốc Mộng Viễn ngỡ ngàng ngùng đến tột độ .

Lúc này, Chân Dật Lan đã phùng lửa giận, nàng chẳng nói chẳng rằng, đi thẳng về phía Cốc Mộng Viễn.

Khi đến bên Cốc Mộng Viễn, nàng mới khúc khích cười nói:

- Cốc đại ca thật có diễm phúc !

Cốc Mộng Viễn càng thêm đỏ mặt, cười thiếu não nói:

- Lan nhi sao lại mai mỉa ngu huynh.

Chân Dật Lan cười ngắt lời:

- Lan nhi nói thật mà !

Lăng Thiên Thiên tưởng đầu Chân Dật Lan thật sự khâm mộ Cốc Mộng Viễn, bèn gật đầu nói:

- Lan cô nương nói không sai . Cốc thiếu hiệp với Sương nhi đều có diễm phúc.

Thốt nhiên “bốp” một tiếng giòn giã cắt đứt câu nói của Lăng Thiên Thiên .

Chỉ nghe Chân Dật Lan hét to:

- Yêu phụ kia thật không biết xấu hổ !

Trong tiếng quát mắng, Chân Dật Lan rướm nước mắt và mặt đầy vẻ tức giận.

Thì ra trong cơn ghen tức tột cùng, Chân Dật Lan đã không dằn lòng được đã xáng cho Lăng Thiên Thiên một cái tát tai .

Lăng Thiên Thiên buông Cốc Mộng Viễn ra, tay bụm má trái sưng húp, trở Chân Dật Lan quát:

- Tiểu quỷ nha đầu, ngươi thật cả gan.

Lăng Thiên Thiên chưa dứt lời, Tần Tiêu Hồng đã phi thân lao đến.

Y thấy ái thiếp bị đánh một tát tai, lòng đau khôn xiết, thân pháp lao đến nhanh như tia chớp.

Người chưa đến chưởng lực đã phát ra, đồng thời quát to:

- Nha đầu thối tha, ngươi muốn chết !

Luồng chưởng lực như vũ bão ập đến Chân Dật Lan.

Chân Dật Lan thật linh lợi, vừa nghe tiếng quát tức giận của Tần Tiêu Hồng liền tức lách người nấp sau lưng Cốc Mộng Viễn và lớn tiếng mắng:

- Chính các người mới là muốn chết .

Ngay khi ấy lại nghe một tiếng như sấm rền vang lên:

- Tần Tiêu Hồng, đừng làm hung hãn với văn bối, Cổ mỗ hầu tiếp các hạ vài chiêu nữa.

Chỉ thấy bóng người nhấp nhোáng, Cổ Bát Công đã lướt đến trước mặt Tần Tiêu Hồng, ngăn cản y lại .

Bùng một tiếng rền rĩ, chưởng lực hai người chạm nhau, cùng bị bật lùi một bước.

Cổ Bát Công ha hả cười nói:

- Hay lắm, hãy tiếp thêm chưởng nữa thử xem !

Đoạn tung mình lao tới, song chưởng liên hoàn bổ ra .

Tần Tiêu Hồng mất như rục lửa, giận dữ quát:

- Lão gù, Tần mỗ liều mạng với ngươi .

Liền tức hai người lại xáp vào nhau kịch chiến.

Cốc Mộng Viễn thấy cục thế trở nên tệ hại như vậy, hết sức lấy làm khó xử .

Chàng nắm tay Chân Dật Lan khẽ nói:

- Lan nhi, xin đừng hiếu lắm

Chỉ bấy nhiêu lời là đủ , Chân Dật Lan liền nhoẻn miệng cười .

Cốc Mộng Viễn thấy vậy mới yên tâm phần nào, siết mạnh tay Chân Dật Lan một cái, ngoảnh lại nhìn Lăng Thiên Thiên nói:

- Tiền bối, Lan nhi tuổi trẻ đại dật, tiền bối cũng đừng nên giận.

Lăng Thiên Thiên cười gằn:

- Ắ tiện nhân này không thể nào buông tha được.

Chân Dật Lan khúc khích cười:

- Bỏn cô nương cũng đâu buông tha cho mụ !

Lăng Thiên Thiên mắt ánh lên vẻ tà ác, cười khẩy:

- Tiện nhân, ngươi đừng hòng ra khỏi Hàn Bích Cung.

Chân Dật Lan thản nhiên cười:

- Bỏn cô nương cứ thích đi ra !

Đoạn quả nhiên quay người bước đi .

Bỗng trước mặt nàng bóng người nhấp nhোáng, Lăng Thiên Thiên đã phi thân đến cản đường.

Lăng Thiên Thiên cười lạnh lùng nói:

- Kiếp này ngươi đừng hòng !

Vừa dứt lời đã vung tay, chop thẳng vào Chân Dật Lan.

Lăng Thiên Thiên đã mang danh đệ nhất ma nữ, đương nhiên là võ công cao thâm khôn lường, vừa xuất thủ là chứng tỏ ngay .

Chân Dật Lan là hậu duệ danh gia, dĩ nhiên cũng rất lợi hại .

Lăng Thiên Thiên vừa vung tay chop, nàng liền nhanh nhẹn lách người tránh khỏi, cười lớn tiếng nói:

- Mụ chó mơ tưởng!

Đồng thời tay phải vung ngang, phản kích một chưởng.

Chưởng này của nàng là tuyệt học do Phá Tần Am Chủ Huệ Từ Thần Ni truyền cho, và cũng chính là U Lan Triệt Mạch Chưởng thành danh của Cốc Quân Lan trong Kiếm Lâm Tứ Tuyệt .

Lăng Thiên Thiên chau chặt đôi mày nói:

- Khá khen cho tiện nhân, ngươi còn có quan hệ với Cốc Quân Lan ư? Vậy thì càng chẳng thể buông tha cho ngươi được.

Đoạn liền gia tăng công lực vào song chưởng.

Cốc Mộng Viễn nghe Lăng Thiên Thiên nói vậy, bất giác chau mày thâm nhủ:

- Lăng Thiên Thiên này có oán thù gì với cô cô thế nhỉ?

Chàng chưa kịp suy nghĩ, Chân Dật Lan đã lớn tiếng nói:

- Mụ chỉ biết Cốc cô cô thôi ư? Bỏn cô nương chẳng phải học của lão nhân gia ấy đâu .

Đồng thời hai tay mười ngón co lại, búng ra mười luồng chỉ phong.

Lăng Thiên Thiên vung chưởng đón cản, tức giận quát:

- Ai đã dạy ngươi chưởng pháp này? Tiểu tiện nhân , hôm nay ngươi chết chắc rồi, dù ngươi nói thế nào ta cũng không tha mạng cho ngươi.

Chân Dật Lan liên tiếp công ra ba chưởng, khúc khích cười nói:

- Mụ cứ luôn miệng nói khoác, để rồi xem ai sẽ buông tha cho ai !

Hai người vừa mắng chửi vừa giao đấu, khiến Cốc Mộng Viễn mày kiếm chau chặt.

Ngũ Đài Quỷ Nữ Tần Thạch Khanh lúc này đã đi đến bên Cốc Mộng Viễn, truyền âm nói:

- Cốc thiếu hiệp hãy cẩn trọng, lưu ý thủ đoạn tàn độc của Lăng Thiên Thiên.

Cốc Mộng Viễn cảm kích cười:

- Đa tạ tiền bối

Chàng như thấy hai tiếng tiền bối có vẻ không thích hợp, nên lập tức ngưng lời, chuyển hướng nói:

- Lan nhi gia học uyên thâm, chất độc không làm gì được đâu .

Tần Thạch Khanh vẫn truyền âm nói:

- Lăng Thiên Thiên có một thủ pháp dụng độc đặc thù, có thể hại người trong vô hình, chất độc mê hồn của y thị còn ghê gớm hơn là chết.

Giọng nói Tần Thạch Khanh đã đượm vẻ sốt ruột.

Cốc Mộng Viễn nghe vậy liền gật đầu nói:

- Vậy thì tại hạ thay thế cho Lan nhi .

Đoạn không chờ phản ứng của Tần Thạch Khanh, sải bước đi về phía Chân Dật Lan và Lăng Thiên Thiên:

- Dừng tay ! Hai vị hãy nghe tại hạ nói một lời được không?

Cốc Mộng Viễn trầm giọng nói tiếp:

- Giữa hai vị không có hận thù gì, hà tất liều mạng với nhau.

Chân Dật Lan vẫn cười liếng thoắt nói:

- Cốc đại ca hãy để mặc Lan nhi trừng trị lão yêu tinh vô sỉ này một phen, trước mặt chồng mình mà cứ nhìn đại ca lom lom, thật là ghê tởm.

Lăng Thiên Thiên khi nghe tiếng quát của Cốc Mộng Viễn , vốn đã định dừng tay ngưng chiến, nhưng nghe Chân Dật Lan nói vậy bất giác lại phùng lửa giận.

Bà ta cười hăng hắc, đột nhiên tung ra năm chưởng nhanh như chớp.

Đồng thời cũng khanh khách cười nói:

- Tiểu tiện tỳ, ta sẽ cắt lưỡi ngươi để cho chó ăn, để xem từ nay ngươi còn mắng người được nữa hay không cho biết.

Chân Dật Lan thản nhiên cười:

- Ai cắt ai, bây giờ nói không thấy quá sớm sao?

Trong khi nói nàng đã phản công bảy chưởng bốn chỉ .

Lăng Thiên Thiên không ngờ thiếu nữ này lại khó đối phó thế này, nên không nói gì nữa, vung chưởng tấn công ráo riết, bao vây Chân Dật Lan vào trong chưởng phong .

Chân Dật Lan lòng thoáng kinh hãi, vội lùi sau một bước.

Nàng nhận thấy chưởng lực Lăng Thiên Thiên thoáng như có ảo ảnh khiến người khác tâm thần phân ly, tương tự như Thái Hư Ảo Kiếm của Cốc đại ca vậy .

Lập tức, Chân Dật Lan cũng thay đổi chưởng thức, sử dụng võ công gia truyền ứng chiến.

Chưởng pháp của Tà Hiệp kể ra cũng thật là tà, chiêu thức nào cũng hàm chứa nhiều biến hóa tà quái , dị ảo khôn lường. Điều tuyệt diệu hơn nữa là pho chưởng phong này có tên là Phá Âm Chưởng lại chính là khắc tinh dùng để đối phó với Lăng Thiên Thiên rất chi hữu hiệu .

Chỉ thấy nàng chưởng này nối tiếp chưởng kia tung ra, rồi lại từng chưởng tự hóa giải thu về . Nhưng trong lúc tung ra rồi thu về đã hoàn toàn hóa giải chưởng lực mê tâm của Lăng Thiên Thiên.

Thế nhưng Cốc Mộng Viễn đứng ngoài xem thì lại có phần lo lắng , bởi theo cái nhìn của kẻ khác, chưởng lực của Chân Dật Lan như chẳng thể nào phát ra được, mỗi lần đến giữa chừng đều bị đối phương bức cản, bắt buộc phải tự thu về vậy .

Do đó Cốc Mộng Viễn càng xem càng kinh tâm lo lắng.

Bỗng chàng tung mình lướt tới, hai tay vung ra hai phía .

Bùng bùng hai tiếng vang rền, Lăng Thiên Thiên và Chân Dật Lan cùng bị chưởng lực của chàng đẩy lui .

- Đừng đánh nữa .

Nhưng Chân Dật Lan đâu chịu nghe, tức giận hét:

- Cốc đại ca sao lại bênh vực người ta chứ?

Đoạn lại tiến tới định xuất thủ

Cốc Mộng Viễn lắc đầu nói:

- Lan nhi, đừng đánh nữa , chúng ta hãy lược trận cho Cổ lão thì hơn.

Chân Dật Lan nghe vậy mới chú ý đến trận chiến giữa Cổ Bát Công với Tần Tiêu Hồng, lúc này hai người đã giao đấu đến mức nguy hiểm nhất.

Thế là Chân Dật Lan đồng ý với Cốc Mộng Viễn.

Còn Lăng Thiên Thiên thì sau khi bị Cốc Mộng Viễn đẩy lùi, đứng lạng không nói một lời .

Cốc Mộng Viễn chờ Chân Dật Lan lui ra mới quay sang Lăng Thiên Thiên nói:

- Tiền bối hãy lên tiếng bảo Tần đại hiệp và Cổ đại hiệp dừng tay được chăng?

Lăng Thiên Thiên gật đầu, lớn tiếng quát:

- Dừng tay !

Tần Tiêu Hồng mặc dù rất không muốn đình thủ, song lại không dám trái ý ái ân, đành buông tiếng cười khẩy, chớp nhoáng tung ra ba chưởng rồi lạng người sang bên năm thước.

Cổ Bát Công đảo mắt cười:

- Thôi được, chúng ta hãy nghỉ thêm lát nữa .

Sau đó, Lăng Thiên Thiên quay sang Cốc Mộng Viễn hỏi:

- Cốc thiếu hiệp như có điều cần nói phải không?

Cốc Mộng Viễn gật đầu:

- Vâng !

Chàng đưa mắt nhìn sang Cổ Bát Công:

- Cổ lão tiền bối nói đi !

Cổ Bát Công cười:

- Sao lại phải lão phu nói? Lão đệ nói cũng được vậy !

Cốc Mộng Viễn nhíu mày:

- Vẫn bối chỉ sợ.

Chàng vốn định nói chỉ sợ mình không đủ danh vọng địa vị, nhưng bỗng xét thấy địa vị của mình lúc này xem ra hãy còn cao hơn Cổ Bát Công, bởi chàng đã đánh bại Nam Hoang Nhất Tẩu, bèn cười nói:

- Cũng được !

Bỗng Bắc Minh Thần Tăng sải bước đi đến.

Vị đại hòa thượng này mắt ngáp về từ bi hướng về Cốc Mộng Viễn, hai tay chấp trước ngực nói:

- Tiểu thí chủ, lão phu có một điều muốn hỏi!

Cốc Mộng Viễn thoáng chút ngạc nhiên:

- Đại sư có điều chi kiến giáo vậy?

Bắc Minh Thần Tăng nghiêm giọng hỏi:

- Tiểu thí chủ nhất quyết gây nên một cuộc đại huyết chiến tại đây phải không?

Cốc Mộng Viễn ôm quyền:

- Tại hạ không hề có ý ấy, nhưng nếu điều tại hạ yêu cầu mà không được giải đáp trọn vẹn, tại hạ bắt buộc phải động thủ

Bắc Minh Thần Tăng gật đầu:

- A di đà phật ! Lão tăng hiểu lòng tiểu thí chủ.

Lão hòa thượng mỉm cười, nói tiếp:

- Tiểu thí chủ đạt thành công hay không, lão tăng thật không dám tiên đoán, nhưng tránh được can qua vẫn tốt hơn.

Cốc Mộng Viễn cười:

- Tại hạ xin khắc ghi những lời vàng ngọc của đại sư.

- Tiểu thí chủ , lão tăng còn một điều thỉnh cầu không phải nữa .

Cốc Mộng Viễn chau mày trầm nghĩ, vị hòa thượng này đã có tên Bắc Minh Thần Tăng, hẳn là một vị cao tăng đắc đạo, vì sao lại cam tâm làm tay sai cho Tần Tiêu Hồng thế nhỉ?

Chàng bỗng phát hiện ánh mắt hoang mang của Tần Tiêu Hồng, liền tức võ lễ, thì ra Tần Tiêu Hồng đã bị Lăng Thiên Thiên đánh lừa rồi .

Song miệng chàng vẫn nói:

- Xin đại sư cứ nói !

Bắc Minh Thần Tăng nhếch môi cười:

- Trên đời có nhiều sự việc khó phân biệt thiện ác, tiểu thí chủ phen này đến đây phải chăng là vì chuyện của bốn vị chưởng môn nhân?

Cốc Mộng Viễn gật đầu:

- Vâng phải !

- Vậy thì tiểu thí chủ phải thất vọng rồi .

Cốc Mộng Viễn cười khẩy:

- Đại sư nói vậy là sao?

Bắc Minh Thần Tăng chột nghiêm giọng:

- Tần thí chủ khi nãy có nói với lão nạp về chuyện này, Tần thí chủ quả thật không hề phái người cướp giữ bốn vị chưởng môn nhân.

Cốc Mộng Viễn cười:

- Tại hạ hiểu ý đại sư rồi .

